

Tässä numerossa:

- Miksi seuran jäsenyys kannattaa?
- Suomi-Korea-seura matkamessuilla
- Nepal-Korea-seuran pääsihteeri Suomessa
- Katsaus Korean niemimaan tilanteeseen
- Korean ystävät tapasivat Tukholmassa
- Surasang - kuninkaallinen kattaus
- Korealaisten kansallissoittimien uudistustyötä
- Juche-instituutin 40-vuotisjuhla Mongoliassa
- Korealaisen kirjailijan haastattelu, osa 3

KOREAN YSTÄVÄT

핀조

2/2018

SUOMI-KOREA-SEURAN JULKAISU

Pääkirjoitus: Seuran jäsenyys kannattaa

Aina aika ajoin törmään kysymykseen ja ihmisten päivittelyyn: "miksi ihmeessä olet jossain Korea-seurassa?" -No, miksipä en? Olin jo pidemmän aikaa ollut kiinnostunut Pohjois-Koreasta, luin aiheeseen liittyviä kirjoja, katsoin KCTV:n lähetyksiä netissä ja näin seuran jäsenten haastatteluja eri medioissa. Uteliaisuus ja halu ymmärtää Koreaa kasvoi entisestään, ja vuonna 2014 päätin itsekin liittyä seuraan.

Heti ensimmäisellä tapaamisella pääsin mukaan aktiivitoimintaan, kun seura järjesti jäsenilleen Arirang-illan Hermannin kerholla. Myönnettäköön, että näin introverttinä ihmisenä alkuun pelotti ja epäilytti hieman mennä suin päin mukaan ventovieraiden joukkoon. Mietin myös millaista porukkaa seurassa mahtaa olla - puhumattakaan siitä, että tulisin tapaamaan samalla KDKT:n suurlähetystön edustajia. Kaikki meni kuitenkin paremmin kuin hyvin ja tunsin ensihetkestä lähtien yhteenkuuluvuutta tapaamieni seuran jäsenten kanssa. Korealaiset olivat myös "ihana normaaleja ihmisiä", eikä mitään kiihkoilevia työrobotteja tai ydinasefanaatikkoja, kuten mediassa usein annetaan ymmärtää.

Seuraavana vuonna minut valittiin seuran hallituksen ja tutustuin myös muiden järjestöjen edustajiin. Olen koulutukseltani muun muassa datanomi, joten auttelin järjestöjä nettisivujen, grafiikoiden ja painotuotteiden kanssa. Olen ollut myös esittelemässä Korea-seuraa eri tapahtumissa. Tämän myötä tuttavapiiri laajeni entisestään.

Seuran jäsenyyden ansiosta olen päässyt neljästi vierailemaan KDKT:n suurlähetystössä Tukholmassa, tavannut aivan ihania ja sydämellisiä pohjoiskorealaisia, päässyt valmistamaan korealaisia ruokia heidän kanssaan ja oppinut lisää korealaisesta kulttuurista.

Jäsenyys ja uudet ystävät eri järjestöissä ovat myös tuoneet eteeni aivan uskomattomia tilaisuuksia ja elämäkokemuksia, jotka varmasti muuten olisivat jääneet kokematta. Olen päässyt kahdesti Meksikoon ja nyt huhtikuussa kävimme Mongoliassa, missä lomailimme viikon ja sen jälkeen osallistuimme juche-instituutin juhllisuuksiin. Näimme Mongolian vuoristossa aitoja villihevosia ja sain kokeilla miltä tuntuu pidellä oikeaa kotkaa kädessä. Meksikossa pääsin pyramideille ja osallistuin atsteekkien uudenvuodenjuhlaan.

Olen ollut viimeiset vuodet erään eteläsavolaisen koulun keittiöllä töissä, joten en ole päässyt tekemään datanomien hommia työkseni. Seuran jäsenyyden myötä pystyn kuitenkin ylläpitämään taitoja, sillä olen vastuussa Korean ystävien taitosta ja painomateriaalin tuottamisesta, saan olla monissa seuran tilaisuuksissa valokuvaajana ja lisäksi meillä on uudet nettisivut työn alla.

Enpä olisi aikanaan uskonut, mitä kaikkia ovia seuran jäsenyys avaa. Suosittelen jäsenyyttä ehdottomasti vähänkin aiheesta kiinnostuneille, ja kutsun nykyisiä "hiljaisia jäseniä" mukaan aktiivitoimintaan!

Cilla Heiskanen

Suomi-Korea-seura ry

Suomi-Korea-seura ry. on puoluepoliittisesti riippumaton ystävyysseura, joka toimii Suomen ja Korean demokraattisen kansantasavallan ystävyysjärjestöjen lujittamiseksi. Seuraan voi liittyä ottamalla yhteyttä seuran sihteeriin.

Seuran internetsivut ja sähköposti

www.suomikorea.net

[facebook.com/suomikoreaseura](https://www.facebook.com/suomikoreaseura)

koreaseura@gmail.com

Seuran toimihenkilöt vuonna 2018

Puheenjohtaja Pekka Kotkasaari

Sihteeri Juha Kieksi, Kytömaantie 174,

32200 Loimaa, puh. 045 671 3408

[juha.kieksi\(at\)saunalahti.fi](mailto:juha.kieksi(at)saunalahti.fi)

Tilinumero

FI87 1838 3000 0188 61

Kannen kuva: Korealainen ilta Ulan Batorin pohjoiskorealaisessa Baek Hwa -ravintolassa. (Kuva: Cilla Heiskanen)

Korean ystävät -lehti

Korean ystävät -lehti on Suomi-Korea-seuran jäsenlehti, joka ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Lehti sisältyy seuran jäsenmaksuun, erikseen tilattuna tilaushinta on 25 € / vuosi.

Päätoimittaja Juha Kieksi

Taitto Cilla Heiskanen

Ilmoitushinnat

1/1 sivu 100 euroa

1/2 sivu 75 euroa

1/4 sivu 50 euroa

Takakansi 125 euroa

Tekijänimien julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajiansa näkemyksiä. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita kirjoittajan suostumuksella.

ISSN 0359-9965

Suomi-Korea-seura esillä matkamessuilla tammikuussa

Suomi-Korea-seura osallistui omalla osastollaan 19.–21. tammikuuta Matka 2018 -messuille, joka on Pohjois-Euroopan suurin matkailutapahtuma. Matka 2018 keräsi Helsingin Messukeskukseen 63 600 kävijää, mikä oli selvästi edellisvuotta vähemmän.

Suomi-Korea-seuran osasto kiinnosti tänäkin vuonna messuvieraita ja keskustelijoita riitti jokaiselle messupäivälle. Kaupansa tekivät postimerkit ja kortit sekä matkamessuille julkaistu uusintapainos KDKT:n matkaoppaasta (Opas Koreaan). MTV kävi haastattelemassa seuran edustajia.

Uutuutena osastolla oli sähköinen esittelytaulu, jossa oli diaesityksen lisäksi mahdollisuus tutustua mm. korealaiseen musiikkiin.

MTV:n uutistoimittaja Rita Strömmer haastatteli seuran sihteerii. Korea-seuran piste ystävyysseurojen osastolla.

Nepal-Korea-seuran pääsihteeri Suomessa

Nepal-Korea-seuran pääsihteeri Manik Lama vieraili Suomessa 30.4.–8.5. Suomi-Korea-seuran sihteerin Juha Kieksin kutsusta. Vierailun aikana keskusteltiin Korea-ystävyysoinnasta molemmista maissa ja mahdollisuuksista lisätä seurojen välistä yhteistyötä.

Manik Lama tutustui Suomessa mm. Helsinkiin, Porvooseen ja Iittiin. Kotimaassaan Manik Lama toimii mm. Nepalin suurpatokomission puheenjohtajana, joten Suomessakin hän tapasi paikallisia patoasiantuntijoita. Lisäksi karjatalous on lähellä hänen sydäntään. Keskustelut ajautuvat myös meijeriteollisuuden haasteisiin Nepalissa, jossa sähkönsaanti on monin paikoin mahdollonta.

Suomi-Korea-seuran puheenjohtaja Pekka Kotkasaari kutsui Nepal-Korea-seuran pääsihteerin, Manik Laman kesähuvilalleen Iittiin. Lama oli vaikuttanut harvaan asutusta Suomesta.

Erityisen mieleenpainuvaa oli yöpyminen puheenjohtaja Pekka Kotkasaaren kesähuvilalla Iitissä.

Suomessa ihmetytti myös harva asutus. Nepalissa puolen Suomen kokoisella alueella elää 30 miljoonaa ihmistä, ja lisäksi 90 % maasta on vuoristo.

Mitä Korean niemimaalla tapahtuu?

Katsaus historiaan ja viimeaikaisiin tapahtumiin

KDKT:n ja USA:n suhteet ovat olleet vuoristorataa Korean sodasta alkaen. Välillä tilanne on kärjistynyt äärimmilleen ja välillä taas on ollut suojasäätä.

Korean olympialaisista alkaen on Korean niemimaalla koettu ennennäkemätön lientyminen. KDKT osallistui Etelä-Korean talviolympialaisiin urheilu- ja kulttuurijoukkueellaan. Tapahtumasta alkoi Etelä-Korean ja KDKT:n välinen vuoropuhelu mutta myös USA:n ja KDKT:n välinen vuoropuhelu.

Puheenjohtaja **Kim Jong Un** tapasi Etelä-Korean presidentin **Moon Jae Inin** Panmunjomissa Koreoiden rajalla. Samalla molemmat vierailivat myös toisensa kotimaissa. Vierailu oli historiallinen, sillä KDKT:n johtaja ei ollut aikaisemmin vierailut Etelä-Koreassa. Eräällä tavalla vierailu oli jatkumoa pääsihteerin **Kim Jong Ilin** ja Etelä-Korean presidentin **Kim Dae Jungin** tapaamiselle vuonna 2000 sekä pääsihteerin **Kim Jong Ilin** ja Etelä-Korean presidentin **Roh Moo Hyunin** tapaamiselle vuonna 2007.

USA katsoo Kiinaan

Jännityksen lientyminen Korean niemimaalla voidaan katsoa Korean ydinaseohjelman ansioksi. Ilman ydinpelotetta USA:n presidentti ei missään tapauksessa olisi suostunut neuvottelemaan huipputapaamisesta KDKT:n johtajan kanssa. USA on hankalassa välikädessä. Toisaalta USA:n tulisi vastata jotenkin KDKT:n aloittamaan liennytykseen, joka on kiistämättä kaikkien korealaisten toiveena. Toisaalta KDKT:n ”uhkan” säilyminen on elintärkeää USA:n hegemoniapyrkimyksille Koillis-Aasiassa.

USA on nimennyt strategiseksi uhakseen Kiinan ja tämä edellyt-

tää sotilastukikohtia ja läsnäoloa kaikkialla Kiinan ympäristössä. Tästä näkökulmasta Korean niemimaa ja Japani ovat USA:lle tärkeitä. Jos KDKT:n näennäinen ”uhka” poistuisi, joutuisivat amerikkalaiset sotilaat Japanissa ja Etelä-Koreassa pakkaamaan matkalaukkunsa ja lähtemään alueelta. Sitä eivät amerikkalaiset tule hyväksymään. Tämä tuli todistetuksi jo Kim Dae Jungin päivänpaistepolitiikan aikaan. Amerikkalaiset eivät kehitystä sallittaneet ja yrittivät sitä monin tavoin jarruttaa.

Vastaavasti Kiina toivoisi tilanteen Korean niemimaalla lientyvän, sillä se voisi mahdollistaa USA:n vähäisemmän läsnäolon lähialueillaan. Kiina onkin suhtautunut hyvin myönteisesti Korean niemimaan tilanteen rauhoittumiseen. Presidentti **Xi Jinping** on tavannut puheenjohtaja Kim Jong Unin vuoden 2017 aikana jo kaksi kertaa.

Vuoden 1994 ydinsopimus

USA:n politiikka Korean niemimaalla näyttääkin olevan, että se antaa KDKT:lle aina vähän siimaa ja sitten taas kärjistää tilanteen uudelleen. Palataanpa 1990-luvun alkuun. Neuvostoliiton hajottua edullisen öljyn saanti Neuvostoliitosta tyrehtyi ja KDKT:aa kohtasi erittäin paha energiapula. Energiapulaa ratkaisemiseksi KDKT ryhtyi rakentamaan omia ydinvoimaloita neuvostoliittolaiseen tekniikkaan perustuen (ns. grafiittivoimalat).

USA ei tätä hyväksynyt, koska grafiittivoimala tuottaa ydinaseisiin soveltuvaa plutoniumia. Neuvotteluiden päätteeksi USA ja KDKT solmivat Genevessä loka-kuussa 1994 sopimuksen, jossa sovittiin mm. että USA:n johdolla rakennetaan KDKT:aan kaksi kevytvesivoimalaa yhteiskapasitee-

tiltaan 2000 MW vuoteen 2003 mennessä ja että USA korvaa grafiittivoimaloiden sulkemisesta aiheutuvat energianmenetykset toimittamalla KDKT:aan vuosittain 500 000 tonnia raskasta polttoöljyä. Lisäksi sovittiin mm. ryhtymisestä toimiin poliittisten ja taloudellisten suhteiden normalisoimiseksi.

Varhaisessa vaiheessa kävi selväksi, että lupaus kevytvesivoimalaitoksen rakentamisesta ei toteudu ainakaan sovituksessa aikataulussa - jos ollenkaan. Niinpä kahden kevytvesireaktorin rakennustöiden avajaisjuhlallisuuudet pidettiin vasta elokuussa 2002 Kumhossa. Sähkön tuotanto olisi teoriassakin voinut alkaa näissä voimaloissa aikaisintaan vuonna 2008.

KDKT toteutti oman osansa sopimuksesta, mutta USA vitkutteli omaa osuuttaan. Luvatuista ydinvoimaloista valmistui rakennuspaikalle vain suuri monttu. USA laski, että KDKT romahtaa energiapulaan eikä voimaloille ole tarvetta. Lopulta vuoden 1994 sopimus purkautui USA:n sopimusrikkomukseen.

George W. Bush ja pahan akseli

Merkittävä käänne tapahtui vuonna 2002, jolloin USA:n presidentti **George W. Bush** nimesi KDKT:n pahan akselille yhdessä Irakin ja Iranin kanssa. USA hyökkäsi Irakiin vuonna 2003 ja kaatoi **Saddam Husseinin** hallinnon. Samaan aikaan Bush visioi, että amerikkalaiset ovat valmiit hyökkäämään Koreaan vaikka ydinasein sosialistisen yhteiskuntajärjestelmän kaatamiseksi. Tämä oli varsinainen sykäys KDKT:n oman ydinaseen valmistamiselle.

Näyttäisi siltä, että KDKT:n päätös rakentaa oma ydinase oli heidän kannaltaan järkevä. Ilman

ydinasetta USA ei olisi koskaan suostunut tapaamaan pääsihteeri Kim Jong Unia. Ilmassa on myös rauhansopimuksen solmiminen USA:n kanssa vuonna 1953 solmitun aseleposopimuksen sijaan.

Millainen sopimus?

Korean niemimaan tilanne ei kuitenkaan vielä ole mitenkään selvä. USA jatkaa KDKT:n uhkailua kiristämällä pakotteita ja järjestämällä provokatiivisia sotaharjoituksia Etelä-Korean kanssa. Jos USA oikeasti haluaisi liennytyä Korean niemimaalla, se tulisi KDKT:ta vastaan pidättäytymällä toimenpiteistä, jotka KDKT voi tulkita provokaatioiksi.

KDKT:n kannalta tilanne on myös haasteellinen. On selvää, että neuvotteluiden tuloksena KDKT:n on päästävä selkeästi parempaan tilanteeseen kuin ennen ydinasekriisiä. Tällaisia asioita voisivat ovat taloudellisten pakotteiden purkaminen kokonaisuudessaan, KDKT:n ottaminen mukaan taloudellisiin sopimuksiin, rauhansopimus Korean niemimaalla, USA:n ja Etelä-Korean sotaharjoitusten lopettaminen tai suuntaaminen niin, että niissä ei harjoiteltaisi hyökkäystä KDKT:aa kohtaan sekä diplomaattisten suhteiden normalisointi USA:n kanssa ja ylipäänsä USA:n harjoittaman eristämispolitiikan lopettaminen.

USA rikkoi vuoden 1994 ydinsovimuksen ja viimeksi toukokuussa 2018 irtautui yksipuolisesti Iranin kanssa solmitusta ydinsopimuksesta siitä huolimatta, että Iran oli omalta osaltaan noudattanut sopimusta millintarkasti. Varmasti KDKT:ssa mietitään millaiseen sopimukseen USA:n kanssa kannattaa suostua tällaisessa maailmantilanteessa ja kuinka luotettava sopimuskumppani USA ylipäänsä on?

Juha Kieksi

Korean ystävät tapasivat Tukholmassa

Suomalaiset Korean ystävät vierailivat KDKT:n Tukholman suurlähetystön kutumana lähetystön vastaanotolla 10. helmikuuta. Pääsihteeri Kim Jong Ilin syntymäpäivän (16.2.) vastaanotolle osallistui Suomesta kymmenkunta henkilöä. Lisäksi vieraita oli Ruotsista ja Virossa.

Korea ystävyysseura työ Virossa on vasta orastumassa. Virolaiset aktiivit ovat siviiliammattiltaan ravintoloitsijoita. Heidän ravintoloistaan saa virossa pantua North Korea -olutta (Pale Lager), jonka yhtenä valmistusaineena käytetään pohjoiskorealaista orapihlajautetta.

Kiinnostaako sinua vierailu KDKT:n Tukholman lähetystössä? Mikäli kiinnostaa, ota yhteyttä seuran sihteeriin juha.kieksi@sau-nalahti.fi. Lähetämme sinulle tietoa kun kutsu seuraavan kerran tulee.

KDKT:n lähetystön väkeä ja suomalaisia Korean ystäviä. Virolaista North Korea -olutta.

Korealaisten kansallisoittimien uudistustyötä

KDKT:n Kansallinen musiikki-instrumenttien instituutti tekee ansiokasta työtä kansallisten soittimien parantamiseksi. Se panostaa ensisijaisesti paikallisten tunteuksien ja tunteiden kanssa sopusoinnussa olevien soittimien vahvuuksien kehittämiseen.

Tutkijat ja työntekijät työskentelevät tiiviisti kayagumin, yhdeksäntoistakielisen korealaisen harpun äänialueen ja äänenvoimakkuuden kehittämiseksi. He yrittävät parantaa pienikokoista korealaista viulua, haegumia, hienoviritteisemmäksi sekä komungoa, kuusikielistä korealaista luuttua, paremmin nykyisen es-

tetiikkaan sopivaksi. Instituutin tutkijat muunsivat myös thungson, korealaisen bambuhuilun, alkuperäisestä pentatonisesta eli viisisävelisestä seitsensäveliseen asteikkoon vastaamaan paremmin nykymusiikin tarpeita.

Haegum-ryhmään kuuluvien soittimien valmistuksen teoreettisessa tutkimuksessa on saavutettu arvokkaita tutkimustuloksia. Viimeisimpiä saavutuksia on jousien valmistuksessa käytetyn puun rapautumisen ehkäisemiseen kehitetty tekniikka, mikä mahdollistaa maailmanluokan jousien valmistuksen paikallisesti saatavilla olevilla materiaaleilla.

Lisäksi on onnistuttu kehittämään kayagum-modulaattoreita ja lisäämään jousien sointia epoksilla, minkä seurauksena on edistytty äänenvoimakkuuden kasvattamisessa myös muilla musiikkialueilla tuottaen parempaa jälkikaikua ja lisäten taloudellisuutta. Tutkijat muuttivat myös oungeumin, nelikielisen korealaisen soittimen, tappeihin perustuvan kielenkiristysmekanismin ratastyypiksi.

Uudet tuotteet ovat suosittuja ammattilaisten keskuudessa, sillä ne tuottavat selkeämpää, pehmeämpää ja sulavampaa ääntä. Instituutin tuotteet ovat olleet huomion keskipisteenä viimeaikaisissa soittinnäyttelyissä. Tällä hetkellä tutkijat työskentelevät kansallisten soittimien äänen, jousien, kielten ja materiaalien laadun parissa. ”Haluamme tuoda tieteen ja teknologian tuloksia laadukkaiden, maailmanmittakaavaisten soittimien teolliseen valmistukseen, jotta voimme auttaa konkreettisesti maan musiikkitaiteen kehittymistä sekä parantaa ihmisten kulttuuri- ja tunne-elämää”, kertoi johtaja **Ju Chol Nam**.

Pak Chang Bok, The Pyongyang Times
Suomeksi toimittanut Juha Kieksi

Miten se nyt menikään..?

Hesarilla on viikoittain ihan paperilla oikaisuja eli virheitä korjaava asiapalsta. Suomen valtamedian tuntien Pohjois-Korean järjestömiä uutisoineja ei viitsitä korjata. Tässä tapauksessa on ilmiselvä laskentavirhe. Sitä ei korjattu.

Toimittaja Katriina Pajari kertoo matkapäiväkirjassaan (29.4.) Pohjois-Koreassa käyvän vuosittain jopa satatuhatta kiinalaisturista ja viitisentuhatta länsimaalaista. Jutun lopussa sanotaan maan saavan jopa 40 miljardin dollarin tulot turismista. Elon laskuopin mukaan siis jokainen turisti toisi maahan noin neljänsadantuhannen dollarin verran rahaa.

Mitähän ostettavaa sieltä löytyykään? Oikeampi luku lienee vähintään sata kertaa pienempi? ;)

Risto Larjavaara

Juche-aatteen kansainvälisen instituutin 40-vuotisjuhla Ulan Batorissa

Juche-aatteen kansainvälisen instituutin 40-vuotisjuhlaseminaari pidettiin 8.4. Ulan Batorissa, Mongoliassa. Kokoukseen osallistui delegaatioita useista maista samoin kuin KDKT:n yhteiskuntatieteellisen seuran valtuuskunta. Suomesta tilaisuuteen osallistui kolme henkilöä Juha Kieksin johdolla. Seminaari huipentui Ulan Batorin pohjoiskorealaisessa ravintolassa pidettyyn illalliseen.

Kansainvälinen juche-aatteen instituutti perustettiin 9.4.1978 Japanissa. Juche-aatteen opiskelu oli alkanut lisääntyä 1960-luvun loppupuolella ympäri maailmaa. Presidentti **Kim Il Sungin** aloitteesta perustettu instituutti kokosi yhteen opintoryhmät ympäri maailmaa ja mahdollisti aiempaa paremman tietojen vaihdon eri maiden opintoryhmien kanssa. Instituutti on järjestänyt lukuisia maailmanlaajuisia tai alueellisia seminaareja. Instituutti julkaisee myös *The Study of Juche Idea* -nimistä tieteellistä julkaisua.

Heti kansainvälisen instituutin perustamisen jälkeen perustettiin myös Suomen juche-aatteen opintoyhdistys Helsingissä. Perustajia olivat mm. tutkija **Tauno-Olavi Huotari** ja kansakoulunopettaja **Lasse T. Keskinen**. Euroopan instituutti perustettiin kuusi vuotta myöhemmin (1984). Perustamisesta alkaen Euroopan instituutin pääjohtajana on toiminut Sorbonnen yliopiston professori **Edmund Jouve** Ranskasta.

Mongolia valikoitui juhlaseminaarin pitopaikaksi siksi, että Mongoliassa juche-aatteen opintotoiminta on erityisen vilkasta. Maassa toimii lukuisia opintoryhmiä. Kiinnostus juche-aatetta kohtaan selittyy osin Mongolian historialla.

1990-luvun alussa maa luopui sosialismista ja sen jälkeen maa on kiinnostanut lukuisia japanilaisia, eteläkorealaisia ja amerikkalaisia kaivosyhtiöitä. Mongolian luonnonvarat ovat huomattavat. Mongolialaiset kokevat riippumattomuuden asian tärkeäksi ja pelkäävät, että luonnonvarojen tuomat hyödyt valuvat ulkomaisten yhtiöiden taskuun eivätkä hyödytä paikallista väestöä. Myös luonnon saastuminen on kasvava ongelma.

Kansainvälinen Kim Il Sung -palkinto meksikolaiselle professori Lopezille

Kansainvälinen Kim Il Sung -palkinto myönnettiin professori **Ramon Jimenez Lopezille** 7. huhtikuussa Ulan Batorissa Mongoliassa järjestetyssä juhlatilaisuudessa. Professori Lopez toimii kansainvälisen juche-aatteen instituutin pääjohtajana.

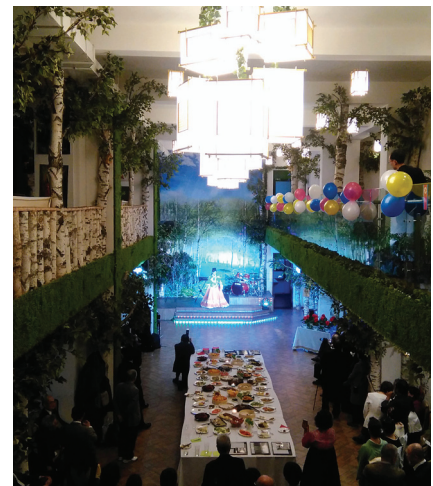
Kim Il Sung -palkinto myönnettiin nyt neljäntoista kertaa. Palkintolautakunnan puheenjohtajana toimii intialainen **Mukesh Sharma**, joka myös piti tilaisuudessa juhlapuheen. Juhlatilaisuuden puheenjohtajana toimi **Juha Kieksi**.

Ramon Jimenez Lopez vastaanotti Kim Il Sung -palkinnon.

Lounaalla Juha Kieksi ja Cilla Heiskanen, Korean suurlähetystön edustajia, Afrikan juche-instituutin pääsihteerin Lohekele Kalonda Andre sekä Euroopan juche-instituutin pääjohtaja Edmund Jouve.

Ulan Batorin pohjoiskorealaisessa ravintolassa pöytä notkui herkuja. Illallisella nähtiin myös korealaisia musiikki- ja tanssiesityksiä. (kuvat: Cilla H.)

Surasang - kuninkaallinen kattaus

Korean niemimaalla hallitsi muinoin useampia kuningaskuntia, joiden ruokailuperinteitä on edelleen nähtävillä ja käytössä. Muistiinpanoja Ri-dynastian aikaisten kuninkaallisten ruokailutottumuksista löytyy vuonna 1795 kirjoitetusta ”*Wonhaeng Eulmyo Jeongni Uigwe*” -teoksesta (Kuninkaallinen protokolla).

Protokolla kuvasi yksityiskohtaisesti ohjeet, kuinka ateriat oli kuninkaallisille tarjottava. Yleensä päivän aikana tarjottiin viisi ateriala, joista kaksi oli täyttävämpiä ateriakokonaisuuksia, kun taas varhain aamulla, iltapäivällä ja päivällisen jälkeen tarjotut ateriat olivat kevyempiä välipaloja.

Aamiainen

Päivän ensimmäinen ateria oli miüm sang, ja se tarjottiin aurin-gonnousun aikaan. Tämä kevyt ateria tarjottiin vain niinä päivinä, jolloin kuninkaalliset eivät olleet nauttineet kasviperäisiä lääkkeitä, sillä aamupalan itsessään katsottiin olevan lääkinnällistä ja voimia antavaa. Miüm sang koostui erilaisista riisipuuroista (juk), jotka vaihtelivat satokauden mukaan. Riisipuurossa oli aineksina myös mm. kotiloihin kuuluvia abaloneja, sienia, männyn siemeniä ja seesamia.

Lisukkeena tarjottiin hienonnettua retiisi-kimchiä, nabak kimchiä, ostereita ja soijakastiketta. Vaikka toisinaan puurot mielletään ruuiksi, joita tarjotaan vanhuksille ja sairaille, pitivät Ri-dynastian aikalaiset puuroja elimistön hyvinvointia lisäävinä terveysruokina. Tämän peruja on myös nykyäänkin Koreassa nautittava lääkinnällinen riisi, yakbap.

Pääateriat

Päivän tärkeimmät ateriat tun-

nettiin nimellä sura. Sura sisälsi noin kymmenen aikaan aamulla tarjotun aterian sekä iltaruuan, joka tarjottiin kuuden-seitsemän maissa. Sanana sura tarkoitti erityistä ateriala, ja sitä käytettiin vain puhuttaessa kuninkaallisten ruokailusta. Surasangiin eli kuninkaalliseen kattaukseen kuului yleensä kahta eri tyyppistä riisiä (valkoinen ja puuroutuva riisi), kahta erilaista keittoa (merileväkeitto, miyeok-guk ja naudanluukeitto, gomtang), kahta pataruokaa (jjigae), lihapataa (jjim), useammasta ainesosasta koostuvaa pataa (jön’gol, erillinen ruuanvalmistusastia), kolmea erilaista kimchiä, kolmea maustetahnaa (jang) ja näiden lisäksi peräti 12:ta erilaista lisuketta, jotka vaihtelivat satokauden mukaan.

Surasangin mukainen kattaus, sangcharim aseteltiin kolmelle eri pöydälle. Suurin pääpöytä oli pyöreä daewonban, pienempi sivupöytä oli myös pyöreä ja nimeltään gyeotban, ja kolmas sivupöytä oli suorakaiteen muotoinen chaeksangban. Surasang-kattaus oli hyvin pröystäilevä verrattuna tavan kansalaisten ateriatottumuksiin.

Surasang-käytännöt

Ruokailutapahtuma vaati tarkkaa valmistelua ja oli hyvin muodollista. Kuningas ja kuningatar nauttivat sura-ateriat erillisessä huoneessa (suragan, kuninkaallinen keittiö) syömättä kuitenkaan yhdessä, sillä kuningas istui idänsuuntaisesti ja kuningatar länteen päin. Heillä oli omat pöytänsä ja kummallakin kolme palvelijaa, jotka vastasivat ruokailun etene-misestä. Palvelijoiden tehtäviin kuului mm. ruuan esillelaitto, kupujen nostaminen annosten päältä sekä pöytien siivous aterioinnin päätteeksi. Lisäksi jokaisella oli oma erillinen tehtävänsä: Sura sanggung vastasi ruuan tarjoilus-

ta, pöytien keskellä palvellut Kimi sanggung oli vastuussa ruuan esimaistamisesta varmistaakseen, ettei ruoka ole myrkytettyä tai pilaantunutta, ja kolmas palvelija, Sura sanggung jön’gol tamdang huolehti erillisen hot potin tarjoilusta.

Kuninkaan ateriala varten oli käytössä viisi lusikkaa ja viisi paria syömäpuikkoja, joista kuningas itse käytti kaksia ja häntä palvellut naispalvelija kolmea muuta. Lusikat ja syömäpuikot oli valmistettu hopeasta, ja niiden uskottiin vaihtavan väriä, mikäli ruuassa olisi ollut myrkkyä. Talvisin ruuat tarjottiin hopeisista kulhoista, kun taas kesällä oli käytössä puiset astiat. Surasang-pöydät oli hienostunutta lakattua puuta.

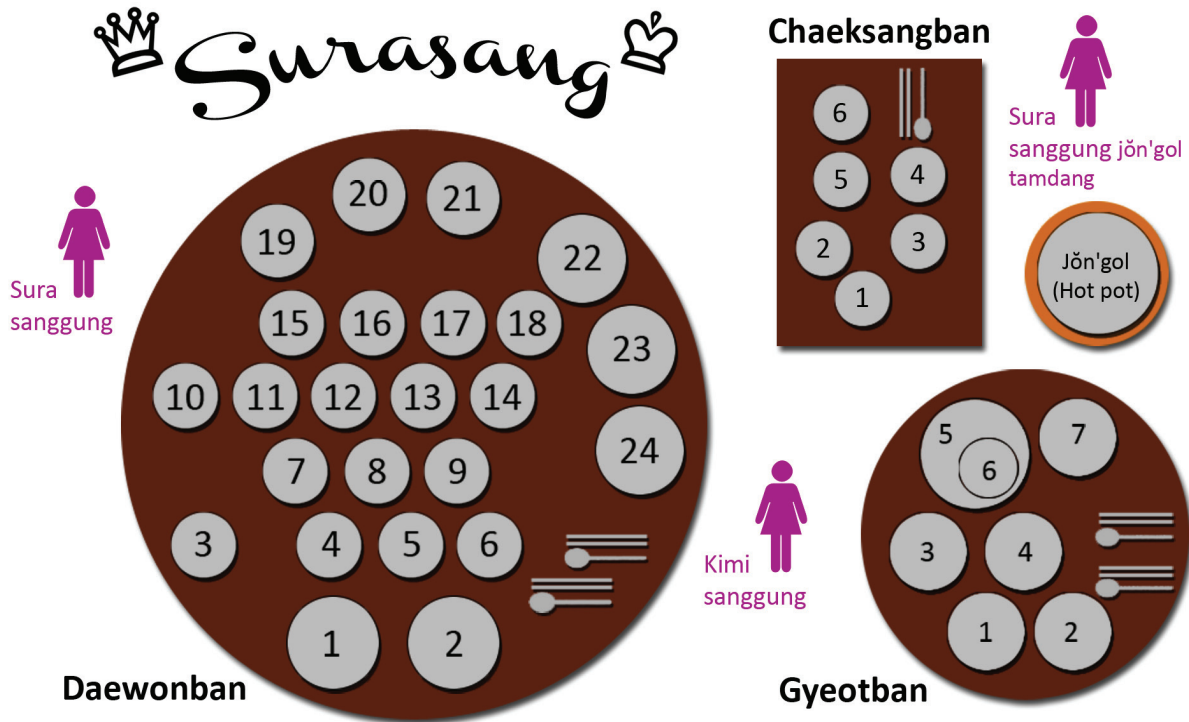
Välipalat

Ateriala, joka tarjottiin kahden suran välissä, oli nimeltään natköt. Se oli kevyt välipala, joka sisälsi puuroa ja jobinkyynelheinästä valmistettua teetä tai muuta juomana toimivaa lientä tai velliiä. Natköt syötiin surasangiin verrattuna hyvin vaatimattomassa pöydässä. Myös päivän viimeinen ateria, yach’am, oli kevyt ja yksinkertainen iltapala. Yach’am koostui yleensä nuudeleista, maistopuurosta tai teestä. Surat itsessään olivat niin täyttäviä ateriakokonaisuuksia, että välipalat jäivät kovin niukoiksi.

Juomat

Kuninkaallisten nauttimat juomat vaihtelivat alkoholista teehen ja erilaisiin velleihin. Maitoa juotiin harvoin, ja sitä käytettiin lähinnä lääkinnällisissä tarkoituksissa.

Tyypillisin alkoholijuoma oli kirkas, vahva riisiviini. Lukuunottamatta aikajaksoja, jolloin alkoholi oli kiellettyä, oli se hyvin yleinen juoma kuninkaan palatsissa. Joil-lain aikalaisilla oli kuitenkin tapana

Kuninkaallinen kattaus aseteltiin kolmelle eri pöydälle. Salissa oli myös kolme palvelijaa, joilla jokaisella oli oma tehtävänsä aterian aikana.

kritisoida kuninkaallisten alkoholin käyttöä vedoten, että alkoholi turmeli kuninkaan moraalin, eikä hän näin ollen ollut pätevä hallitsija. Esimerkkejä tällaisesta on runsaasti etenkin Ri-dynastiaa edeltäneen Koryo-valtakunnan aikaisissa kirjoituksissa.

Koryon aikaan vihreä tee oli hyvin yleinen juoma, mutta Ri-dynastian astuttua valtaan, Korean niemimaalta yritettiin kitkeä buddhalaisuus, jonka myötä vihreän teen kulutus väheni huomattavasti. Juoman tilalle tuli muiden yrteelaatujen lisäksi nykyisinkin Korean suosituin tee, insam (Ginseng).

Cilla Heiskanen

Lisätietoja:

http://english.visitkorea.or.kr/enu/FOD/FO_ENG_2_3.jsp

<http://www.seriousseats.com/sponsored/2015/10/surasang-the-art-of-korean-royal-cuisine.html>

Michael J. Pettid, 2008: *Korean Cuisine - An Illustrated History*.

Tyypillinen surasang-kattaus ja palvelijoiden sijainti (kuvassa)

Daewonban:

- 1 Sura (valkoista riisiä)
- 2 Miyeok-guk (merileväkeittoa)
- 3 Togu (lautanen luille ja kalanruodoille)
- 4 Sojjakastike
- 5 Etikkainen sojjakastike
- 6 Etikkainen chilitahna
- 7 Changui (grillattua kuivattua merilevää tai vihanneksia)
- 8 Ttatteutangui (grillattua kalaa tai lihaa)
- 9 Hoe (raakaa kalaa)
- 10 Janggwa (pikkelöityjä vihanneksia)
- 11 Saengchae (raakoja maustettuja vihanneksia)
- 12 Sukchae (keitettyjä maustettuja vihanneksia)
- 13 Suran (uppomuna)
- 14 Jeonyuhwa (pannulla paistettua lihaa, kalaa tai vihanneksia)
- 15 Jeotgal (suolattuja mereneläviä)
- 16 Jaban (suolakalaa)
- 17 Jorigae (haudutettua lihaa, kalaa tai vihanneksia)
- 18 Pyeonyuk (keitettyjä porsaanliha-

siivuja)

- 19 Songsongi (kimchiä kuutioidusta retiisistä)
- 20 Jeotgukji (kimchiä kokonaisesta kiinankaalista)
- 21 Dongchimi ("talvikimchiä", sis. mm. retiisiä, kiinankaalia ja lientä)
- 22 Jjim (höyrytetty lihapata)
- 23 Tonjangjochi (sojjatahnasta tehty pataruoka)
- 24 Jeotgukjochi (suolatuista merenelävistä tehty pataruoka)

Gyeotban:

- 1 Pat sura (punapapuja ja riisiä)
- 2 Gomtang (naudanluukeittoa)
- 3 Tyhjä kulho
- 4 Tyhjä lautanen
- 5 Tarjotin
- 6 Teevesi
- 7 Teepannu

Chaeksangban:

- 1 Seesamiöljyä
- 2 Jang (maustetahna)
- 3 Kogi (lihaa)
- 4 Chaesu (vihanneksia)
- 5 Talgyal (munia)
- 6 Jangguk (kirkas sojjapapukeitto)

Korealaisen kirjailijan elämä

Paek Nam Nyong Immanuel Kimin haastateltavana (osa 3/3)

Osa I: Korean ystävät 3/2017

Osa II: Korean ystävät 4/2017

Kun sitten saavuit Pjongjangiin, liityit Huhtikuun 15. päivän kirjallisuuden tuotannon yksikköön?

Kyllä. Huhtikuun 15. päivän kirjallisuuden yksikkö on yhteisö, jonka Rakas Johtaja, Kim Jong Il on perustanut. Novellit, joita tämän yksikön kirjailijat tuottavat, kuvaavat Suuren Johtajan, Kim Il Sungin elämää. Ryhmään päästäkseen kirjoittajalla täytyy olla kyky kertoa poliittisista, taloudellisista, sotilaallisista ja kulttuurillisista teemoista tarinallisilla keinoilla. Kuka tahansa ei voi liittyä yksikköön.

Kuka päättää, mitä Huhtikuun 15. päivän kirjallisuuden tuotannon yksikönsä kirjoitetaan?

Yhdistyksen jäsenet päättävät, minkä episodin kirjoittavat kansallisten johtajien vallankumouksellisista urotöistä. Itse olen kirjoittanut novelleja, kuten *Tonghae ch'ölli (Tuhat riitä Itäistä merta)*, *Kyesungja (Perillinen)* ja *Pom üi sögok (Alkusoitto keväälle)*. Nämä kaikki ovat osia Kuolemattoman johtajuuden -sarjassa, joka kuvaa Rakkaan Johtajan, Kim Jong Ilin elämää.

Yksikköön liityttyäsi pitikö sinun kirjoittaa pelkästään Kim Il Sungista tai Kim Jong Ilistä? Vai saitko kirjoittaa myös omia tarinoitasi?

Saamme kirjoittaa myös itse keksimiämme tarinoita. Ei meitä pakoteta kirjoittamaan vain johtajiin liittyviä tekstejä. Rakasta tai Suurta Johtajaa käsittelevien tarinoiden kirjoittamiseen menee kuitenkin paljon enemmän aikaa, koska tekstien tulee olla täydellisiä.

Työskenteletkö tällä hetkellä jonkun uuden projektin parissa ja liittykö se johtajiin?

Kyllä, minulla on uusi projekti meneillään, mutta se ei kerro johtajista. Rakastan shakkia, joten päätin kirjoittaa tarinan, joka käsittelee shakin strategioita ja psykologiaa. Se ei kuitenkaan ole mikään shakkiopas, vaan tarina vastapuolen tuntemisesta, vähän kuin *Sodankäynnin taito*.

Onko teillä ryhmätapaamisia yksikön muiden kirjailijoiden kanssa? Jaatko

ideoita keskenänne?

Kun kirjailija on saanut ensimmäisen tekstiluonnoksen valmiiksi, kaikki kokoontuvat yhteen ja antavat rakentavaa kritiikkiä. Tämän tapaamisen aikana toiset kertovat oman näkemyksensä sekä antavat vinkkejä tai ehdotuksia liittyen juonenkänteisiin, teemaan, tarinan henkilöihin ja jopa sanavalintoihin. Meillä on tapana olla hyvin yksityiskohtaisia kritiikissämme. Kirjailijoilla on taipumus vastaanottaa paremmin suorasukainen kritiikki kuin ylistävät keuhut. Tuottaakseen laadukkaampaa kaunokirjallisuutta, tällaiset tapaamiset ovat elintärkeitä.

Mikä on vaikein osa Huhtikuun 15. päivän kirjallisuusyksikön projekteista?

Vaikeinta on oppia kuvaamaan kerronnallisesti ihmiselämän ydintä. Työni kirjailijana on koskettaa lukijoita emotionaalisesti, hahmotella teksteissäni millainen on ideaali elämä ja samalla mukaila Suuren Johtajan antamia elämänohjeita. Jos koen etten ole päässyt tavoitteeseeni, tunnen että olen epäonnistunut kirjailijana. Olenkin itse pahin kritiikkoni. Jopa yli kuusikymppisenä minusta tuntuu, etten ole pystynyt tulemaan niin hyväksi kirjailijaksi, kuin mitä Suuri Johtaja olisi halunnut.

Kerro päivittäisistä rutiineistasi? Kirjoitatko joka päivä?

Kotona kirjastossani minulla on sohva, jolla tykkään nukkua. Herään yleensä aamuneljän maissa. Tämä on itselleni kaikkein kallisarvoisinta aikaa, kun vallattomat lapsenlapseni vielä nukkuvat. Pidän valot sammutettuna ja annan aamuhämärän väistyä hiljalleen ja luonnonvalon hiipiä pikkuhiljaa sisään ikkunoista. Huone on pimeä, mutta ajatukseni ovat kirkkaat. Alan luonnostella piirroksia juonikuvioista ja hahmoista uutta kirjaani varten tai jatkan tekeillään olevan kirjan parissa. Kun aurinko on vihdoin herännyt horroksestaan, tykkään lukea jotakin.

Mielestäni aamukävelyt ovat ajanhukkaa. Hoidan aamupesut, syön aamupalaa ja kävelen 10 minuutin matkan bussipysäkille, josta kuljen yhden pysäkin matkan toimistolleni.

Yksikön toimipiste sijaitsee tiheän mäntymetsikön keskellä. Saavun työ-

paikalle yhdeksän maissa aamulla ja työskentelen yhteen asti. Lounaan jälkeen ajelen bussilla metsäteitä tai pelaan tennistä. Pelaamme yleensä siitä kuka on paras kolmesta. Eli jos häviän kaksi matsia, joudun lopettamaan pelin, joten teen parhaani pyssyäkseen mukana. Toimistollamme on myös biljardipöytä, pöytätennis ja shakkilauta kirjailijoiden viihdyttämiseksi. Iltapäivällä otan pienet päiväunet. Sen jälkeen joko luen tai tapaan muita kirjailijoita käydäksemme läpi viimeisimmät tekstit.

Pääsen töistä kuudelta. Työmatkalla pysähdyn läheisessä puistossa ja otan shakkimatsin paikallisten kanssa. Olen aika hyvä shakissa, täytyy sanoa. Aina kun menen puistoon, paikalliset tervehtivät minua sanoen: ”Katsos, sieltä saapuu kirjailija. Haluan pelata ensimmäisenä häntä vastaan.” Ajoittain katselen kun lapsenlapseni pelaavat jalkapalloa muiden lasten kanssa. Joskus jos uusia filmejä on saatavilla, katselemme niitä perheen kanssa, tai sitten vain lueskelen. Menen yleensä nukkumaan kymmenen maissa illalla.

En siis kirjoita joka päivä. Joinain päivinä minulla ei ole mitään ideoita, mistä voisin kirjoittaa. Minulla on myöskin tapana viivyttellä. Mutta suurimman osan aikaa teen taustatyötä tekstejäni varten.

Kirjoitatko kirjoituskoneella, tietokoneella vai käsin paperille?

Minulla on kyllä tietokone toimistolla, mutta käytän sitä lähinnä taustatyön tekemiseen. Itse tekstien kirjoittamiseen käytän kynää ja paperia. Tiedän kyllä, että se on vanhanaikainen metodi. Mutta jos istun liian pitkään koneen äärellä, alkaa päätäni särkeä. Varmaan vanhasta tottumuksesta minulla on tapana raapustaa tekstit käsin. Tällä tavalla pystyn hahmottamaan juonen paremmin mielestäni ja tuottamaan paremman tarinan.

Oletko koskaan katunut mitään, mitä olet kirjoittanut?

Sen jälkeen kun olen saanut tekstin valmiiksi ja se on julkaistu, se on poissa käsistäni. Minulla ei ole mitään valtaa siihen, kuinka lukijat tulkitsevat tekstini tai miten kritiikot siihen suhtautuvat. Aina kun muut löytävät tarinoistani epäjohdonmukaisuuksia tai

muita virheitä, kadun sitä, etten tarkistanut tuotosta sen paremmin.

Kuinka usein sitten oikoluuet tekstit ennen painoon lähettämistä?

Viimeisten vuosikymmenten aikana olen työskennellyt useamman toimittajan kanssa. Nykyinen toimittaja on todella säntillinen. Hän syynää jokaisen sanan pikkutarkasti löytääkseen erikoiset tai sopimattomat ilmaisut, ja huomauttaa sitten niistä minulle. Mutta tarkastus ei ole niin yksinkertaista. Fiktiivinen tarina on sinun omaa työtäsi, sinun luomuksesi - kuinka voit antaa toisen ihmisen muokata omaa "lastasi"?

Saatko valita, millainen kansi kirjaasi tulee?

Ystävän kohdalla ehdotin graafikolle, että tuomari ja naisprotagonisti seisovivat kuvassa rinta rinnan.

Ai, luulin että kuvassa olevat mies ja nainen ovat aviopari.

Tiedän kyllä miksi luulet niin, enkä näe siinä mitään ongelmaa. Mutta halusin korostaa syyttäjän ja naispäähenkilön keskinäistä suhdetta.

Yleensä graafikko siis ottaa kirjailijan toiveet huomioon, koska kukapa muu loppujen lopuksi tuntisi kirjan paremmin, kuin kirjailija itse?

Jos voisit aloittaa kaiken alusta, ryhtyisitkö silti kirjailijaksi?

Vastoinkäymiset fiktion kirjoittamisessa on kuin joutuisi nielemään suolaista merivettä. Tällaisina aikoina minun tekisi mieli vain laskea kynä alas ja palata takaisin tehtaalle, jossa voisin tehdä hanttihommia ilman sen kummempaa ajattelua. Mutta kun katon taas kirjaani tai saan faneilta kiitollisia viestejä, tunnen itseni taas motivoituneeksi. Kuinka kaunista onkaan kirjoittaa tarina, jonka avulla lukija voi oppia elämään hyveellistä elämää! Vielä senkin jälkeen, kun olemme jo nukkuneet pois, sanamme jäävät elämään. Jos voisin aloittaa elämäni uudelleen alusta, olisin silti kirjailija ja lahjoittaisin sanallisen mielikuvituksen tuleville sukupolville.

Millaisen ohjeen haluaisit antaa nuorille kirjailijoille?

Nuorin lapsenlapseni, viisivuotias, on aikamoinen vitsiniekka. Eräänä iltana hän ei suostunut syömään iltapalaa vaan leikki ruualla. Äitinsä suuttui ja antoi pojan kuulla kunniansa. Yleensä joku perheenjäsenistä

puuttuu tilanteeseen ja puolustaa lasta. Mutta tuona iltana kukaan ei pelastanut häntä pulasta. Hän istui niin surkeana sohvalta kädet puuskassa ja mutisi: "Vihaan kaikkia. Isoveljeni on itsekäs, isä polttaa liikaa tupakkaa, setäni on uhkapeluri, isoisäni on riipuvainen shakista, ja äiti vain nalkuttaa päivät pitkät. Vihaan kaikkia."

Oli mielenkiintoista nähdä, miten viisivuotias lapsi identifioi jokaisen persoonan ominaisuuksia ja kritisoi niitä. Jos lapsi voi olla noin tarkkanäköinen, kuinka hyviä ovatkaan tämän ajan nuoret kirjailijat maassamme? On olemassa kungfutselainen termi, "Husaenggawe", joka tarkoittaa, että vanhemman on kunnioitettava (tai jopa pelättävä) nuorempaa sukupolvea, koska joku päivä heistä vielä tulee suuria. He unohtavat vanhat toimintatavat ja luovat oman tyyliä kirjoittaa. Uskon, että nuorilta kirjailijoilta voi oppia paljon. Mitä siis voisikaan antaa ohjeeksi heille?

Ihminen on kaivanut syvälle maan sisään ja lentänyt korkealle avaruuteen, laskeutunut Kuuhun ja lähettänyt jopa luotaimia Marsiin. Mutta me kirjailijat emme ole tutkineet vielä tarpeeksi syvältä ihmisyyttä. Emme ole vielä tajunneet ihmisen, tunteiden ja ajatusten rajatonta kauneutta. Emme ole hahmotelleet ikimuistoisia tarinan henkilöitä. Emme ole kirjoittaneet sanontaa, joka vaikuttaisi yhteiskuntaan ja kestäisi ajan patinaa. Tuhlaamme jokaisen pitkän päivän auringon alla, ja juuri ennen viimeistä päivänsädetä, toivomme että huomenna olisi jälleen uusi päivä.

Kun aika kuluu, maailmamme muuttuu. Mutta ihmiselämä tulee aina ole-

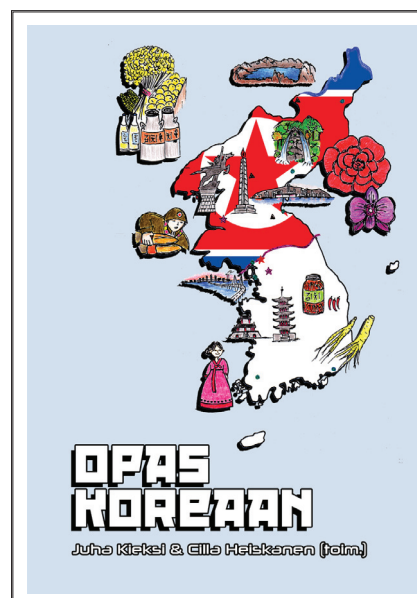
maan perusta ja teema kirjallisuudelle. Edes vanhuksina emme saisi tuhlaata elämäämme. Kun vielä olemme nuoria ja terveitä, meidän tulisi elää täysillä, jotta nuo kokemukset loisivat myöhemmin pohjan luovuudellemme. Vanhoina, kun laskemme kynän paperille, olemme saattaneet kadottaa kyvyn kirjoittaa tunteella, mutta emme ole menettäneet kykyä olla totuudenmukaisia elämäkokemuksemme varjossa. Emme ehkä tuota sensaatiomaista teosta, mutta osaamme totta tosiaan kirjoittaa elämästä. Rohkaisen nuoria kirjailijoitamme rikkomaan mielikuvituksen rajoja.

Onko vielä jotain, mitä haluaisit sanoa tähän loppuun?

Olen kiitollinen tästä tilaisuudesta. Olen hyvilläni, että pohjoiskorealaista kirjallisuutta opetetaan amerikkalaisissa yliopistoissa. Sen vuoksi haluan sanoa vielä tämän.

Kirjailija ainoastaan tallentaa totuuden elämästä. Lukijat eivät voi samaistua ilmeettömään ja tyhjään tekstiin. Kirjallisuus, joka kuvaa totuutta, syöpyy lukijoiden mieliin ja tunteisiin. Kieli, kulttuuri, ideologia ja poliittinen järjestelmä saattaa olla eri, mutta tunteet ovat samanlaisia kaikilla. Uskon, että kirjallisuusvaihto ja totuudenmukainen, tunteikas vuoropuhelu ovat yleislääkkeitä, jotka voivat parantaa ennakkoluulot ja luottamuspulan kahden erilaisen kansan välillä.

*The Journal of Korean Studies,
Vol.21, No.1. Spring 2016
Suomentanut Cilla Heiskanen*

Opas Korean on ensimmäinen suomenkielinen KDKT:aan keskittyvä matkaopas. Oppaasta on iloa niin Korean matkaavalle kuin Korean demokraattisesta kansantasavallasta muutoin kiinnostuneelle.

Keskeisten matkailukohteiden lisäksi oppaasta löytyy kattava katsaus Korean luontoon, historiaan, yhteiskuntaan sekä ruoka- ja tapakulttuuriin. Myös käytännön matkavinkkejä on runsaasti. Oppaassa on 85 sivua ja nelivärikuvitus.

Tilaukset: juha.kieksi@saunalahti.fi tai puh. 045 671 3408.

Hinta 18 euroa. Postitse tilattaessa lisätään postikulut 2 euroa.

Jääkiekkoa

Jääkiekon miesten 2B divisioonan MM-kisat (5. sarjataso)

Jääkiekon Miesten 2B Divisioonan MM-Kisat pelattiin 14. - 20. huhtikuuta Granadassa Espanjassa. KDKT sijoittui yhdellä voitolla neljänneksi kuuden joukkueen sarjassa. KDKT, Mexico ja Luxemburg pelasivat keskenään ristiin. Espanja nousi ylemmälle sarjatasolle kun taas Luxemburg putosi alemmalle sarjatasolle.

Tulokset:

Espanja - KDKT 15 : 1
KDKT - Mexico 5 : 2
Israel - KDKT 9 : 1
KDKT - Uusi-Seelanti 4 : 12
Luxemburg - KDKT 2 : 1

Kansainvälisen jääkiekkoliiton (IIHF) ranking

Miehet 25.2.2018. Olympiakisojen jälkeen rankingissa on 48 maata

1. Kanada
2. Venäjä
3. Ruotsi
4. Suomi
-
40. KDKT
-
48. Taiwan

Jääkiekon naisten 2A divisioonan MM-Kisat (4. sarjataso)

Naisten 2A Divisioonan MM-Kisat pelattiin 31.3. - 6.4. Mariborissa Sloveniassa. KDKT sijoittui kolmella voitolla kolmanneksi kuuden joukkueen sarjassa. Alankomaa nousi ylemmälle sarjatasolle kun taas Meksiko putosi alemmalle sarjatasolle.

Tulokset:

KDKT - Alankomaat 2 : 5
Britannia - KDKT 3 : 1
Slovenia - KDKT 4 : 5
Australia - KDKT 1 : 3
KDKT - Meksiko 3 : 2

Kansainvälisen jääkiekkoliiton (IIHF) ranking

Naiset 30.4.2018. MM-kisojen jälkeen rankingissa on 38 maata

1. USA
2. Kanada
3. Suomi
-
28. KDKT
-
38. Belgia

Lähde: iihf.com

Antti W. Kyro

Tapahtumakalenteri

Suomi-Korea-seuran tapahtumat

6.9. Seuran hallituksen kokous Hermannin kerholla, Hämeentie 67 klo 17:30

4.10. Seuran hallituksen kokous Hermannin kerholla, Hämeentie 67 klo 17:30

13.12. Seuran pikkujoulut ja myyjäiset Hermannin kerholla, Hämeentie 67 klo 18:30